

Celje - skladišče

D-Per
65/1990

5000013544,6

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

Glasiło Rudnika lignita Velenje

LETO XXIV

PETEK, 21. DECEMBER 1990

ŠTEVILKA 6

**Štefan Meršak, predsednik
novega delavskega sveta našega rudnika,**

ZA NOVO LETO

Novo leto je čas, ko si sežemo v roke in zaželimo drug drugemu novih uspehov. To je tudi čas, ko se spomnimo, kaj vse smo storili v preteklem letu. Lahko bi naštevati uspehe in neuspehe na delovnem mestu in v privatnem življenju.

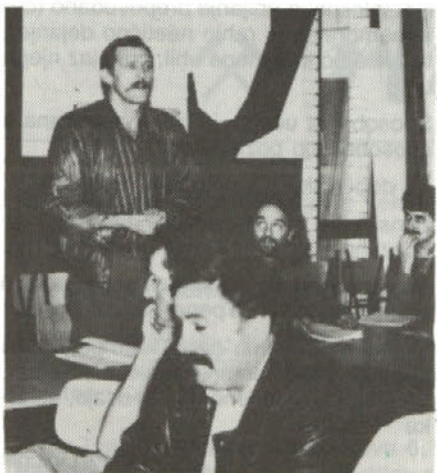
Če pogledamo nazaj, se nam stoži po časih, ko sta bila rudar in rudarski poklic cenjena in spoštovana in smo vsi bili na to ponosni.

Marsikaj se je spremenilo. Gospodarstvo je postalo siromašno, politična situacija negotova, s tem pa tudi rudarjenje vedno bolj težko in manj trdno.

Komaj se je delo v jami nekoliko počlovečilo in postalo bolj varno, že nam primanjkuje sredstev za nadaljnji razvoj in še bolj humano delo.

Rudarski poklic bo vedno ostal rudarski poklic. Zato ne smemo dopustiti, da bi nas težave, v katerih smo se znašli, vrnile v čase težkega ročnega dela v jami. K odpravljanju težav pa bomo vsi morali nekaj prispevati. Marsičemu se bo treba odreči za boljši in svetlejši jutri.

Rudarji smo poznani, da v nesrečah in težavah ne pustimo na cedilu "kame-rada", ampak mu v njih največ pomagamo.

**Vsem zaposlenim
v Rudniku lignita Velenje
želim srečno in uspešno novo leto 1991!**

V NAŠEM RUDNIKU TEHNOLOŠKI RAZVOJ TEČE DALJE

Julija se je tehnični kolegij RLV odločil oblikovati razvojne skupine za projektiranje in uvajanje novih tehnologij pri sidranju krušljivih premogovih sten, izdelavi prog, odkopavanju, transportu ter utrjevanju in zapolnjevanju jamskih prostorov v RLV. Po štirih mesecih smo že pred prvimi praktičnimi preizkusi razvojne dela na teh področjih. Več o vsem tem pa pove tale pogovor s pobudnikom ustanavljanja teh skupin – diplomiranim inženirjem rudarstva magistrom Francem Žerdinom, članom poslovodnega odbora RLV za tehnično področje.

V nekem zapisniku smo prebrali, da je z ustanovitvijo teh skupin začrtana nova razvojna pot rudnika in s to potjo zelo verjetno tudi sprememba načina organizacije strokovnega dela pri njegovem tehničnem razvoju. Ali lahko govorimo o prehodu na sodobno projektno organizacijo dela?

Razvoj Rudnika lignita Velenje je v letih po vojni, posebno pa še v zadnjih dvajsetih letih, napravil tako velik skok, da brez nadaljnega specializiranja in timskega dela enostavno ne moremo več uspešno reševati nekaterih problemov, povezanih z našim nadaljnjim delom. Odločitev, da ustanovimo razvojne skupine, oziroma da projektno vodimo delo v razreševanju posameznih razvojnih nalog, je dejanska posledica potreb po takem delu. Doslej smo osnovali pet razvojnih skupin, ki delujejo na tehle področjih:

- razreševanje problemov sidranja (vodja skupine: mag. Boris Slobir, dipl. ing. rud.)
- tehnologija podpiranja jamskih prog (vodja skupine: mag. Evgen Dervarič, dipl. ing. rud.)

- tehnologija odkopavanja premoga in podpiranja na odkopih (vodja skupine: Jože Rovšnik, dipl. ing. rud.)
- tehnologija zapolnjevanja prostorov za odkopi in praznih prostorov v jami (vodja skupine: Borivoj Oprešnik, dipl. ing. rud.)
- posodabljanje transporta (vodja skupine: mag. Štefan Jelenko, dipl. ing. str.)

V našete razvojne skupine je vključena cela vrsta strokovnjakov iz različnih delovnih področij rudnika pa tudi več zunanjih sodelavcev.

V letnem delovnem načrtu smo predvideli potrebna sredstva za delo razvojnih skupin. Predvideli pa smo tudi način stimulacije delavcev v razvojnih skupinah in določili potrebne tehnične in organizacijske poti, da bi delo skupin lahko, kolikor je le možno, nemoteno potekalo. Dogovoriti pa se moramo še o vrsti poslovnika, s katerim bomo delo razvojnih skupin še bolj podrobno definirali.

Josip Bačić

UPOKOJENCA

Pred Esom čisto na planem upokojeno strojno kladivo stoji. Čisto na planem; ne strele, ne dežja, ne snega, ne ledu – ničesar se ne boji.

Nemo kaže svojo preteklost v sebi – v svoji hladni, jekleni, brezsrčni kovini. Ponosno namenja svoj hladni porog surovi, sivi, minljivi domovini.

Ko gledam ga, vidim sebe. Verjetno sva smešna v mnogih očeh. In zaskrbljenim mimoidočim namesto njega podarim svoj prizanesljivi nasmehek.

Na prvi pogled je videti, da so tako zastavljeni načrti tehnološkega posodabljanja navzkriž z uradno strategijo za prihodnost premogovništva in sedaj odmerjenimi materialnimi okviri poslovanja?

Menim, da podjetje brez dobrega razvojne dela ne more preživeti. Tudi Slovenija bo lahko izplavala iz sedanjih hudih gospodarskih težav le, če bo znala dovolj dobro prestrukturirati gospodarstvo, obenem pa ustrezno stimulirati tista podjetja, ki z današnjimi rezultati že dosega-jo evropski nivo produktivnosti. Rudnik lignita Velenje je takšno podjetje; zelo hitro pa se nam lahko zgodi, da tudi zao- stanemo za dobrimi.

Prepričan sem, da je naša nadaljnja usoda največ odvisna od nas samih in da "bo tudi" tako imenovana uradna slovenska politika na naši strani le, če bomo še boljši, kot smo danes. To pa smo sposobni storiti.

Od razvojnih skupin se je verjetno mogoče nadejati predvsem sprotnega uvajanja najsodobnejših tehnoloških rešitev v delo in prilagajanja dela v rudniku tem rešitvam. Glede na popolnjenost delovnih mest v rudniku s strokovnjaki pa so naše dolgoročne-še ambicije najbrž usmerjene tudi k našim lastnim inovacijam in morebitnemu trženju z znanjem, kajne?

Prav gotovo z delovanjem razvojnih skupin težimo k trem osnovnim ciljem:

- dosegati čimbolj kvaliteten tehnološki, varnostni in ekonomski nivo našega dela,
- znanje in produkte dela razvojnih skupin dajati tudi drugim,
- omogočiti maksimalno strokovno afirmacijo posameznih članov razvojnih skupin kot specialistov za neko določeno dejavnost.

Rezultati dela razvojnih skupin morajo biti taki, da bodo našo proizvodnjo pocenili in da bomo tako lahko tržno zanimivi tudi za druge. Čeprav pri tem orjemo ledino, pa so prvi rezultati tega našega dela dobri. To pa je spodbudno!

ČIŠČA – ČIŠČA – ČIŠČA

V japonskem prevodu so celo Prešernove Poezije vzhodnjaška miselnost.

Po vsakem kilometru, ki ga pretečem, sem bližje.

Največji verniki si mislijo, da jim bo Bog odpustil vsakršen greh.

Da bi imel zgglavje, sem položil glavo na sod smodnika, pa vendarle nisem mogel spati.

Na splošno je ubijanje prepovedano (celo nemoralno in rahlo neetično dejanje), toda če bo kdo mene ubil, bom jaz njega ubil.

Sposobnost učenja je trdno povezana s sposobnostjo pozabljanja.

Za dober skok je potreben dolg zalet.

Ženska, ki se je navadila laskanja, še opazi ne, da ji je hvaljenje postalo odveč.

Tudi možganske nevihte za sabo puščajo pogorišča, toda njih pepel bogato vzklije.

Neumen kmet ima debel krompir, velike stroške s semenom, s skladiščenjem, probleme z vremenom in prodajo, skratka – težave.

Marjan Lipičnik

PROIZVODNJA PREMOGA V RLV V NOVEMBRU

(V primerjavi s proizvodnimi nalogami iz osnovnega, letnega načrta in proizvodnimi nalogami iz mesečnega načrta!)

Jama Preloge	68 120 ton	(151,38 %, 131,00 %)
Jama Pesje	118 860 ton	(114,73 %, 102,47 %)
Jama Škale	116 220 ton	(134,83 %, 107,61 %)
Priprave	21 800 ton	(110,10 %, 99,09 %)
RLV	325 000 ton	(127,65 %, 109,06 %)

V novembru smo imeli 20 delovnih dni!

PROIZVODNI NAČRT ZA DECEMBER

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz letnega načrta!)

Jama Preloge	3 000 t/dan	(2 497)
	63 000 ton	(47 450)
Jama Pesje	5 700 t/dan	(5 674)
	119 700 ton	(107 800)
Jama Škale	5 200 t/dan	(3 884)
	109 200 ton	(73 800)
Priprave	1 100 t/dan	(1 100)
	23 100 ton	(20 900)
RLV	15 000 t/dan	(13 155)
	315 000 ton	(249 950)

Za december smo načrtovali 21 delovnih dni – vključno z drugo, tretjo in četrto delovno soboto (8., 15. in 22. decembra). Prva sobota pa je bila prosta in prosta naj bi bila tudi zadnja, poleg tega pa še ponedeljek pred božičem in božič, 25. december, ter silvestrovo, 31. december.

OPOMBA: Po sklepu poslovnega odbora RLV z dne 13. 12. 1990 sobota, 22. december, ne bo delovna, temveč dan kolektivnega dopusta.

Še to: Letos do decembra smo odkopali 3 894 800 ton premoga ali 101,16 % predvidene količine v letnem načrtu za to obdobje.

Proizvodni sektor
Strokovnih služb RLV

RUDAR, glasilo Rudnika lignita Velenje

Odgovorni urednik: Janko Lukner

Naslov uredništva: Rudnik lignita Velenje, glasilo Rudar,
Partizanska 78 (NOP), 63320 Velenje
Telefon: (063) 853-312, interno 1815

Tisk: Tiskarna Velenje (Štrbenkova 6, 63320 Velenje)
Naklada in izdajanje: 5 000 izvodov enkrat na mesec

SPET... IN KAR NAPREJ

Za glasilo smo se pogovarjali tudi s članico poslovnega odbora RLV za gospodarjenje diplomirano ekonomistko Dragico Kotnik, in sicer takole!

Natanko pred enim letom smo imeli pogovor z vami in ga objavili z naslovom ŽIRO RAČUNI NAŠEGA RUDNIKA SO SPET BLOKIRANI. Sedaj bi namesto SPET rekli KAR NAPREJ. Ali je letos že prišlo do kakšne spremembe pri zagotavljanju tekoče likvidnosti RLV?

Glede na to, da se v teh dneh zopet izteka leto dni našega življenja, prav gotovo vsi delamo pri sebi nekakšno bilanco odhajajočega leta. In če ta presek delam v bolj težkih dnevih – dnevih, ko se bliža

dan izplačila osebnih dohodkov, takšni prav gotovo so – potem se iz preteklosti spominjam samo težav.

Naš žiro račun je bil skoraj vse leto blokiran, morda bolje rečeno, deblokiran je bil le 96 dni! Pa nam je kljub temu uspelo, da proizvodni proces v rudniku ni bil moten, da so bila izplačila osebnih dohodkov praviloma pravočasna, itd.

Vendar to je le en pogled na naše poslovanje. Saj letos nam je uspelo na marsikaterem področju našega poslovanja napraviti dolge korake v pozitivni smeri. V našem razmišljanju so, recimo, postali prioriteta stroški; torej to, kar lahko vpliva na utrjevanje naše dolgoročnejske perspektive in odloča o tem, kaj moramo narediti in kako to doseči najceneje. To vprašanje si mora vsak od nas postavljati in seveda tudi odločiti v povezavi

z njim! Minili so časi, ko smo lahko odločali brez naporov. S tem ne mislim, da je v preteklosti bilo vedno vse slabo. Vendar vsakega problema v službi bi se že davno morali lotiti tako resno, kot se doma odločamo za večji nakup!

Glede na vsesplošno krizo, ki nas je zajela v letu 1990, pač ne moremo pričakovati, da bodo problemi naš rudnik obšli in bo samo nam šlo dobro, ne da bi veliko stvari v našem razmišljanju in svojih dejanjih morali spremeniti. Prav gotovo je v takšnem času zagotavljanje osnovne tekoče likvidnosti podjetja še bolj odvisno od našega ravnanja, kot bi bilo sicer. Verjemite mi, že dolgo ni mogoče potrkati na vrata kakšne banke in dobiti nov kredit, saj letos smo kredite morali predvsem vračati! Če pa k temu dodam še, da so se plačilni roki na splošno podaljšali tudi čez 60 dni, torej tudi pri naših dolžnikih, potem kaj več o naši likvidnosti ni treba govoriti.

Pred enim letom ste upali, da bo "jutri zvečer" republiški izvršni svet obravnaval problematiko elektrogospodarstva in premogovništva Slovenije in nam posredoval informacije o zastavljanju bolj dolgoročnega razreševanja poslovnih problemov našega rudnika.

365 večerov leta bo kmalu minilo. Kakšne bi zdaj bile vaše informacije o tem?

Naši pogledi morajo vedno biti usmerjeni v prihodnost in tako morajo biti usmerjena tudi naša ravnanja danes – naprej v življenje!

Res je, pred enim letom je bil izdelan predlog sanacije našega poslovanja za nazaj in zastavljen plan, kako tekoče poslovanje drževati na nivoju pozitivnega poslovanja. Vendar sanacija ni bila izvedena, ker so se razmere spremenile in dolgoročne odločitve bile preložene.

Danes ponovno čakamo, da bo vprašanje energetske strategije obravnaval Izvršni svet Skupščine Republike Sloveni-

je. Nekatere bistvene smeri energetske strategije pa že poznamo. Mi, recimo, naj bi bili v energetiki udeleženi s proizvodnjo med 4,1 in 4,3 milijona ton premoga na leto, s pogojem, da bo cena našega premoga konkurenčna. Vendar tudi ta usmeritev še vedno temelji na tem, da bo gospodarstvo ponovno oživelo in da takšnega padca proizvodnje, kot je bil letošnji, ne bo več.

Se bomo pač morali začeti bolj tržno obnašati, saj nihče ne bo uporabil in plačal dražje energije samo zaradi tega, da bi bilo nam lažje.

Ali smo letos stvarno zmanjšali stroške in katere, če smo jih zmanjšali?

Že prej sem omenila, da smo letos naredili veliko pozitivnih korakov, kar je neposredno vidno pri poslovnih stroških, saj smo zmanjšali porabo materiala, obseg storitev drugih dobaviteljev, zaloge repromateriala in rezervnih delov, zaradi likvidnostnih težav pa smo, žal, morali bistveno zmanjšati tudi obseg obnavljanja opreme.

Seveda samo ti ukrepi niso mogli sanirati naših likvidnostnih težav. Tako danes komaj še zagotavljamo dobave nekaterih prepotrebni materialov, kot so razstrelivo, olja in še drugi. Vsak od nas pa ve, da v nekatere ukrepe nismo "ugriznili". Marsikdo med nami še razmišlja, češ, to sem imel, to mi pripada.

Ali ima finančna služba RLV možnost, da res vpliva na neposredne stroške poslovanja?

Samo ena izmed služb prav gotovo ne more sama vplivati na poslovne stroške. Finančna služba opravlja eno izmed funkcij poslovnega procesa. Le usklajeno delovanje vseh njegovih udeležencev je tudi pogoj za kar najboljše poslovne rezultate. Glede na visoko ceno denarja, danes tudi do 12 % obresti na mesec, pa seveda finančna služba lahko veliko vpliva na stroške poslovanja.

Katera oblika lastniških razmerij bi po vašem mnenju bila najugodnejša za poslovanje RLV?

Vem, da je sedaj, ob koncu leta, to kar nekako pretežka tema za pogovore. Pa vednar, z novo letnico na koledarju se glede tega ne bo nič spremenilo. Malo bolj čustveni bomo, si kaj obljubili, zaželeli srečo. V podjetju bodo ostali enaki problemi in brez nas jih ne bo nihče rešil.

Kaj boste napisali na novoletne voščilnice, ki jih boste poslali svojim poslovnim partnerjem v bankah?

Najprej jim bomo seveda zaželela osebno srečo, zdravja, nam vsem skupaj pa, da bi gospodarstvo na pomlad ponovno zaživevalo.

Vsem aktivnim in upokojenim delavcem Rudnika lignita Velenje želi

prijeten božič in srečno novo leto 1991

Moški pevski zbor Kajuh

Predstavljajo vam obrat našega rudnika Zunanjo dejavnost

Marko KOMPAN, diplomirani inženir strojništva, vodja Zunanje dejavnosti:

Zunanjo dejavnost sestavljajo:

- Lesni obrat
- Mizarska delavnica
- Gradbeni obrat
- Peskokop Paka
- Strojno vzdrževanje
- Strokovna služba

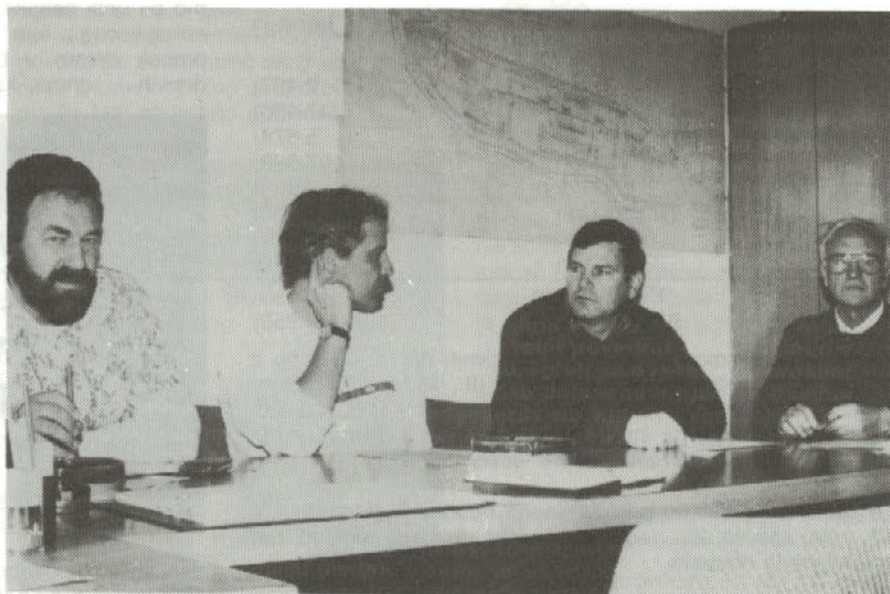
Lesni obrat skoraj v celoti dela za RLV in ima zaposlenih 68 delavcev. Mizarska

Gradbeni obrat sestavljajo Betonarna, Gradbeno vzdrževanje in Storitve.

V Betonarni je zaposlenih okrog 30 delavcev, njena dejavnost pa je izdelovanje različnih betonov in manjših betonskih izdelkov.

Poleg betonskih oblikovancev, kakršne potrebujejo v jamskem delu RLV, izdeluje tudi različne termo- in nosilne betonske bloke, vinogradniške stebre, betonske mejnike, plošče za tlakovanje in betonske koritnice.

Pri svoji proizvodnji uporablja tudi meša-

Predstavniki Zunanje dejavnosti: Ciril GREBENŠEK, Marko KOMPAN, Dušan PERHAČ, Desimir JAKELJ

delavnica doseže okrog tretjino prihodkov z deli izključno za jamske obrate RLV in ima zaposlenih 33 delavcev.

Gradbeni obrat pretežno dela za RLV – razen Betonarne, ki tudi spada vanj – in ima zaposlenih 121 delavcev.

Peskokop Paka doseže okrog petino prihodkov z delom za RLV in ima zaposlenih 16 delavcev.

V Strojnem vzdrževanju pa imamo zaposlenih 15 in v Strokovni službi 11 delavcev in ta dva dela Zunanje dejavnosti sta eno stroškovno mesto.

V vseh delih Zunanje dejavnosti nas je tako zaposlenih 264 delavcev.

Zato, ker tehnični vodja Gradbenega obrata Srečko Mesarec – po poklicu je gradbeni tehnik – ni prisoten pri tem predstavljanju, naj povem še nekaj podrobnosti o tem našem obratu!

nice različnih peskov – iz našega peskokopa in običajno še iz kamnoloma v Pirešici.

Dejavnost Gradbenega vzdrževanja obsega v glavnem vzdrževanje zunanjih objektov RLV. Poleg tega pa tudi izgradnjo manjših objektov. Naši delavci gradbeni vzdrževalci so na primer naši mizarski delavnici zgradili kompresorsko postajo. Potem sobo v kotu nadstrešnice pri avtobusnem postajališču RLV tukaj, v Novih Prelogah, v kateri si rudniški delavci lahko prirejamo posebne svečanosti; recimo ob odhodu koga v pokoj. Pa tudi vse hangarje za rudniško klasirnico so zgradili in še tovarno tehnično. Zdaj pa gradijo kot pomoč zaradi posledice poplave Rakunovim na Ljubnem novo hišo.

V Storitvah imamo za dve izmeni delavcev za naša deponijska dela, tukaj, v Novih Prelogah – na našem "štircu", kot

Lojze ŠTEFUR, sedaj najstarejši delavec Zunanje dejavnosti, pri urejanju lesnih odpadkov pred žago v Novih prelogah za deputatna drva. Pravijo, da je kot mravlja priden in discipliniran delavec. Pač še delavec starega kova.

Rodil se je tam nekje v drugi polovici dvajsetih let, v Gornji Trebči, kraju pri Bistrici ob Sotli.

V našem rudniku dela že od leta 1961, vseskozi v njegovem lesnem obratu.

"Prej sem bil skupinovodja cirkularist, kar dve desetletji, zdaj pa opravljam takale, od drugih delavec bolj ločena dela. Sam sem hotel!" je povedal. Zakaj je to hotel sam, pa smo zvedeli od nekoga drugega. Zato, ker je bil kar preveč vreden pri delu in se zaradi tega ni najbolje ujemal s sodelavci, ki jim delo ni prva vrednota v življenju!

"Še nekaj časa bi rad delal; toliko, da bi imel polnih trideset let pokojninske dobe," nam je zaupal in ob tem pridal: "Kolikor sem star, bi je toliko že tudi imel, če ne bi pred prihodom v RVL socialno nezavarovan delal pri nekem obrtniku."

Je pa še tudi fant, ker, kot je dal vedeti, nikoli ni imel prave priložnosti ne volje, da bi zaživel v dvojce. A zaradi tega se bojda ne počuti za kaj prikrajšanega. "Mirno živim z nekim 'šlosarjem' iz remontne delavnice rudniške jamske mehanizacije v dvoposteljni garsonjeri v predelavnem starem rudniškem samskem domu Kersnikova 57 v Velenju," je razložil in v isti sapi nadaljeval: "In zdaj proti koncu leta skupaj razmišljava, kakšno novo leto bi se nama zdelo še najboljše, pa vedno prideva do tega, da bi bilo to leto z manj odmeva rožljanja z orožjem in nemira v zraku." Bolj navrgel pa je: "Bom pa tudi božič praznoval."

pravimo. Potem še enega delavca za takšna dela samo v prvi izmeni na Jašku Škale.

V ta del Gradbenega obrata spadajo tudi vse rudniške čistilke, pometachi na področju obeh rudniških uvožno-izvoznih jaškov in rudniški vrtnarji.

Torej so delavci v Storitvah neke vrste "komunalci" za cel rudnik.

Na splošno pa o Gradbenem obratu kaže omeniti še, da smo v njem imeli veliko dela in težav pri odpravljanju podedovanih problemov od nekdanje temeljne organizacije RLV Gradbene dejavnosti. Saj je ob ustanovitvi obrata RLV Zunanje dejavnosti ta temeljna organizacija bila razpuščena, njen dedič pa je tudi iz kadorskega vidika v glavnem bil naš gradbeni obrat.

Kadrovska sestava našega gradbenega obrata je še sedaj problem. V njem imamo, recimo, občasno premalo delavcev za fizično delo, tehniškega kadra pa preveč. Vendar del tega problema bi lahko rešili, če bi nam uspelo, kakor predvidevamo, dejavnost naše betonarne razširiti še na izdelavo sider iz železobetona za jamske potrebe RLV in izdelavo večjih gradbenih elementov.

Kot zanimivost še to!

Letos v prvem polletju je naš gradbeni obrat dosegel z delom za naročnike zunanaj RLV okrog 6,5 milijona dinarjev prihodkov, preskokop okrog 3,8 milijona dinarjev, mizarska delavnica okrog 1,7 milijona dinarjev in lesni obrat okrog 0,4 milijona dinarjev. Vsi skupaj torej okrog 12,4 milijona dinarjev!

Desimir JAKELJ, lesarski tehnik, tehnični vodja Lesnega obrata:

Dejavnost Lesnega obrata obsega pripravo različnih sortimentov lesa za jamo; podvlek (pragov) iz trdega lesa listavcev, žamanega in nežamanega lesa za priprave v jami, desk za zračenje v jami, polovic iz trdega lesa listavcev in krajnikov raznih dimenzij za opaže (zalaganje) v jami in okroglega lesa za podpiranje v jami, ki pa ga zdaj v našem rudniku ne potrebujejo več toliko, kot še pred nekaj leti, ker je odkopavanje premoga mehanizirano. Potrebujejo pa več žaganih sortimentov lesa; kakšnih 40 vrst in kar okrog 85 odstotkov vsega žaganega lesa, ki ga pripravimo v našem obratu.

Precej zdaj pripravimo za jamo tudi žaganega topolovega lesa, in to za izdelovanje sider, s katerimi preprečujejo rušenje premogovega sloja pri rezanju s kombajni. In za izdelovanje nabijalnih palic, ki jih uporabljajo v jami za polnjenje vrtni za odstreljevanje, pripravljamo žagani topolov les.

Nadaljnjo predelavo žaganega lesa za jamo, ki ga pripravimo v našem lesnem obratu, opravi naša mizarska delavnica. Na leto potrebujemo za pripravo lesa za ves RLV, vključno z našo mizarsko delavnico, in malenkost še za zunanje odjemalce od 20 000 – 22 000 kubikov

hlodovine in od tega kakšnih 70 odstotkov hlodovine listavcev.

Za pripravljanje trdega žaganega lesa listavcev in žaganega topolovega lesa dobivamo hlodovino že najmanj 20 let iz Podravine, hlodovino iglavcev pa iz okoliških gozdarsko-lesnih bazenov.

Izkoristek naših tehnoloških zmogljivosti v Novih Prelogah in na Jašku Škale za pripravo žaganih sortimentov lesa pa je okrog 80 odstotkov, kar količinsko pomeni pripravo okrog 75 rudniških voznih enot ali 80 kubikov žaganega lesa različnih sortimentov povprečno na dan.

Za tolikšen izkoristek imamo tudi zaposlenih delavcev – pri rednem dvoizmenskem delu v Novih Prelogah in enoizmenskem na stari žagi v Škalah in le zaradi izrednih potreb včasih še v eni izmeni.

Po potrebi delavce znotraj obrata premeščamo in težimo, da se nekvalificirani in polkvalificirani delavci ob delu izobražujejo za pridobitev ustreznih kvalifikacij. To težnjo uresničujemo v sodelovanju s Službo izobraževanja RLV ter s slovenjegraškimi in škofjeloškimi srednješolskimi centrom.

Tako nam uspeva v rednem delovnem času pripraviti zadostne količine vseh sortimentov žaganega lesa za RLV in le zaradi nepredvidljivih potreb po kakšnem sortimentov delamo tudi nadurno. Zdaj, recimo, imamo nekaj nadurnega dela zaradi sodelovanja pri odpravljanju posledic poplav.

Na splošno je v primerjavi z rednimi nadurnih dnin pri nas samo malo čez en procent.

Negotovost pa nam zbuja vprašanje pomembnosti in vrednotenja našega obrata v RLV v bodoče. Saj dozdaj potrebne pripomočke pri delu v jami iz lesa vse bolj izpodriva uvajanje nadomestkov zanje iz negorljivih materialov. Vzrok za to pa je težnja celega našega rudnika za nadaljnjim povečevanjem varnosti delavcev pri delu v jami. Nekaj pa je vzrok tudi negotova možnost nabave zadostnih količin lesa za potrebe jame v bodoče, ki jo je povzročil moratorij za sečnjo lesa v nacionaliziranih gozdovih.

To oboje nas res obremenuje. Kajti tehnološke kapacitete našega novega obrata tu v Novih Prelogah so sorazmerno moderne in presegajo naš sedanji kadorski potencial. Pa to ni toliko problem, ker tudi za nas velja vserrudniška odločitev o racionalizaciji števila zaposlenih delavcev, kakor je za nas problem dejstvo, da v takih razmerah nikakor ne bi bilo smiselno obnavljati naše stare žage na Jašku Škale. Pa bi jo bilo treba. Saj ni izključeno, da se nam ne more kdaj v novi žagi pripetiti kakšna velika okvara in bi zato jama tudi dalj časa bila pri oskrbi z vsem potrebnim žaganim lesom odvisna od našega po zmogljivosti in tehnološki razvitosti že zelo revnega starega obrata v Škalah.

Pa tudi vse zamisli, da bi se z dejavnostjo našega obrata vključili v izvoz, v takih razmerah nimajo nobene stvarne podlage.

Tudi kooperacija z zasebniki zaradi tega za nas ni zanimiva, čeprav so se nekateri zelo zanimali zanjo. Tako omejeni pazimo, da čimbolj varčno obratujemo in kar najbolje izkoristimo hlodovino, ki jo dobimo. Pa ne samo dobavljeno hlodovino – tudi ves še uporaben les, ki se vrne iz jame, pripravimo za ponovno uporabo v njej.

Tako imamo razmeroma zelo malo odpadkov pri rezanju in žaganju hlodovine. Pa še te – skupaj z jamskim lesom, ki se vrne iz jame in ni več uporaben, izrabimo tako, da ga dobijo upravičenci do deputata drv pri RLV, ki jih je vseh čez 800. Žagovino pa po pogodbi oddajamo Erini organizaciji kooperantov Kmetijstvu in Hmezadovi farmi.

Zaradi vsega tega je vse prej kot razumljivo, da je delo delavcev našega obrata in Zunanje dejavnosti sploh v cellem podjetju RLV sorazmerno slabo vrednoteno. Mogoče je vzrok tega tudi to, da je Zunanja dejavnost z vso svojo dejavnostjo za jamske potrebe z jamsko proizvodnjo v stroškovnih in ne tržnih odnosih. In da zato tudi ni čudno, da je lahko priti z naročilnico v centralno lesno skladišče rudnika in iz njega dobiti za jamo karkoli v bolj ali manj poljubni količini.

Ciril GREBENŠEK,
gozdarski tehnik, tehnični vodja Mizarske delavnice:

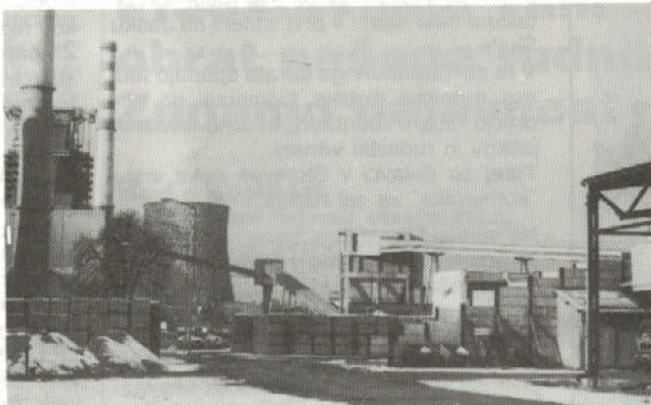
Naša delavnica z dejavnostjo izključno za jamo RLV ustvari okrog 30 odstotkov prihodkov, z deli za individualne naročnike okrog 40 odstotkov in 30 odstotkov s serijskimi deli.

Naša serijska dela so tudi izvozna – to so lepljeni elementi za stavbno pohištvo za Nemčijo.

Dela nam ne primanjkuje, pač pa kvaliteten lesa; če tega problema ne bi imeli, bi izvoz lahko krepko povečali.

Oskrbo s kvalitetnim lesom otežuje tudi ta nesrečni moratorij za sečnjo lesa v nacionaliziranih gozdovih. Upam, da bo nov zakon o gozdarstvu, ki naj bi, kolikor vem, bil sprejet v začetku prihodnjega leta, to problematiko ustrezno rešil.

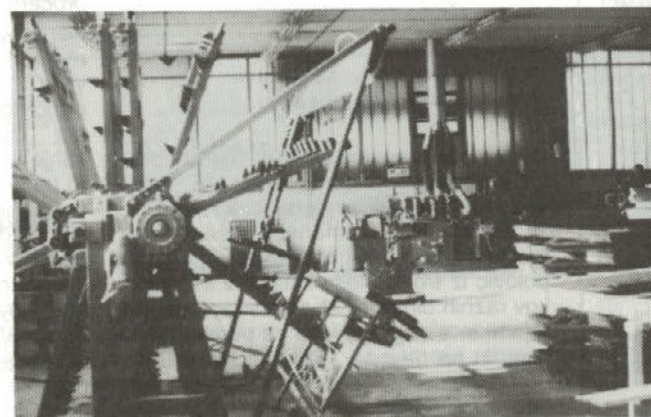
Tehnološke kapacitete naše delavnice izkoriščamo z delom v eni izmeni in tudi delav-

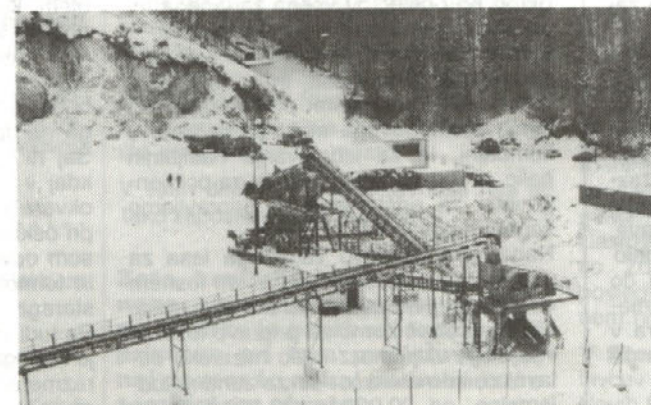
Betonarna v Zunanji dejavnosti z delom deponije betonskih oblikovancev ter TEŠ v ozadju

Pogled na del naše deponije žaganega lesa v Novih Preloгах

Iz naše rudniške mizarske delavnice: Stroj za širinsko lepljenje elementov za stavbno pohištvo

Peskopoka Paka s separacijo in drugimi obratnimi objekti

cev nimamo več kot enoizmensko delo. Pravzaprav pa jih včasih celo primanjkuje. Torej problema s presežkom delovne sile nimamo.

Potrebovali bi tudi še nekaj polkvalificiranih delavcev. Vendar številčnosti kolektiva ne smemo povečevati, ker smo se v RLV dogovorili, da števila zaposlenih delavcev v podjetju nikakor ne bomo povečevali, temveč si prizadevali, da ga na human način zmanjšamo. Sicer pa je tudi ponudba primerne delovne sile za našo dejavnost slaba. Imamo tri štipendiste in tudi v izobraževanje ob delu za pridobitev ustrežnejše kvalifikacije vključujemo naše delavce, pa kljub temu bomo imeli kadrovski problem, ko naj bi se, kakor načrtujemo, lotili večje proizvodnje za izvoz v Nemčijo. Za to smo se namreč letos že precej opremili, in sicer z nakupom treh novih strojev za lepljenje elementov za stavbno pohištvo, manjka pa nam za linijsko ureditev tega tehnološkega procesa še stroj za dolžinsko lepljenje, ki naj bi ga dobili prihodnje leto. Vsaj tako načrtujemo.

Izvoz v Nemčijo se nam vsekakor izplača, saj nam prinaša dobiček, medtem ko si pri delih za jamske obrate RLV stroške le pokrijemo. Pri delih za individualne naročnike pa je poslovni rezultat včasih dobiček, včasih pa tudi ne; pač odvisno od konkurence.

Kooperiramo tudi s privatniki, če za kakšno naročilo sami nimamo dovolj kadrovsko-tehnoloških kapacitet.

Še vedno pa je naš velik problem, da nimamo skladišča za naše izdelke in jih moramo zato skladiščiti kar v delniški hali. Tudi do 45 kubikov izdelkov se nam zato včasih nakopiči kar med stroji v delavnici.

Sušilnico za les pa imamo svojo, samo premalo.

Na splošno pa smo kolektiv delavcev brez socialnih problemov. Imamo pa nekaj delovnih invalidov; skupno z našimi lastnimi sedem.

Dušan PERHAČ,
rudarski tehnik, tehnični vodja Peskokopa Paka:

Sem tudi izučen za samostojnega strelca za globinsko odstreljevanje. To je na mojem delovnem mestu namreč potrebno, ker že vsa leta, kar naš peskopok obstaja, vanj

prihajajo za izobraževanje na površinskih kopih rudnin tudi učenci.

Sicer pa je glavna dejavnost našega peskokopa, s predlani zgrajeno novo separacijo, pridobivanje peskov različnih granulacij; to je peska za razne nasipe, tudi tampone za cestne asfaltno prevleke, pa za betone in v zadnjem času tudi nekaj peska za izdelovanje fasad.

Vendar v primerjavi s še pred nekaj leti se je oz. odjem peskov iz našega peskokopa zmanjšal od okrog 250 000 na 140 000 kubikov na leto. Vzrok tega pa je gospodarska kriza.

Zaradi upada povpraševanja po naših peskih smo zmanjšali tudi število zaposlenih delavcev v peskokopu. Tako jih zdaj imamo 16, prej pa smo jih imeli že tudi 26.

Je pa večina naših delavcev kvalificiranih. Po stroki so to rudarji in strojniki in okoli 50 procentov je med vsemi jamskih invaoidov, ker je delo v našem peskokopu v glavnem mehanizirano.

Tudi RLV se je kot trg za naše peske skrčil od prej 40 na zdaj okoli 20 in celo pod 20 procentov. Tako so zdaj glavni odjemalci naših peskov KOGRAD Dravograd, Komunalno podjetje Slovenj Gradec, VEGRAD Velenje, mozirska komunalna in Gozdno gospodarstvo Nazarje. Velenjski Vegrad pa je tudi naš konkurent. Vendar ne, kar se kvalitete materiala tiče, ker je naš kvalitetnejši. Na splošno pa je Vegrad tudi dražji s svojimi peski kot mi.

Sploh je material v našem peskokopu med dolomitnimi materiali še najbližje normam JUS.

Tako kljub vsemu še kar pozitivno poslujemo in upamo, da bomo tudi prihodnje leto, ker naj bi spremenili način pridobivanja peska v našem peskokopu. Prešli naj bi namreč na široke odkopne etaže, na katerih je možno direktno nakladanje kamionov, brez buldožeriranja in stroškov zanj. Pogoj za to je bil: prestavitve ceste na Paški kozjak pri našem peskokopu. In ta pogoj je že izpolnjen in tako zdaj že imamo vedno v zalogi okrog 20 000 kubikov materiala. Problem pa je še nadaljnje izboljševanje kvalitete naših peskov s primarnim in sekundarnim drobljenjem materiala. Težave imamo namreč z večjimi kosi kamenja, samcami, in bi zato prihodnje leto radi dobili in montirali drobilec za tako kamenje. Zdej tako kamenje odvažamo na posebno deponijo in to je precejšen strošek. Poleg tega pa se nam deponija zanj že čezmerno polni. Nekaj materiala s te deponije res odvezemajo območne vodne skupnosti, a ga kljub temu imamo že veliko. Problem pri tem pa je tudi, da je to kamenje dober material in bi zato iz njega lahko delali kvalitetne peske, če bi imeli primeren drobilec. Vendar ker je likvidnost splošni problem za RLV, je vprašanje, ali ga bomo dobili.

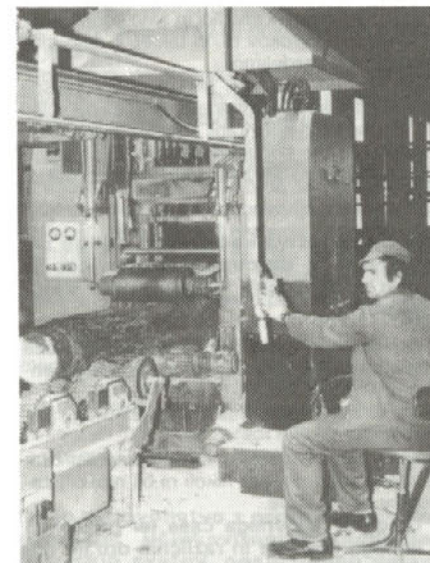
Kar se tiče urejenosti skupnih prostorov za delavce v našem peskokopu, pa je treba reči, da imamo zdaj zelo dobro urejene. Njihova ureditev je kontejnerska

Portalno dvigalo za hlode, s kapaciteto 2 kubična metra, pred našo novo žago – v Novih Prelogah

in pri njej tudi nič ne manjka. V strnjeno vrsto nameščeni kontejnerji v našem peskokopu imajo znotraj ogrevanje in vse potrebne skupne prostore za delavce takega precej doslociranega obrata – kopalnico, umivalnico, WC, garderobo, jedilnico z malo kuhinje, v enem kontejnerju pa je še obratovodstvo.

Tudi prevoz delavcev našega peskokopa, ki stanujejo v Velenju, na delo in z dela je urejen. Zjutraj ob 5.30 odpelje zanje z Jaška Škale na krožno vožnjo iz Velenja kombi. Ob 14.00 pa se zopet lahko odpeljejo s kombijem iz peskokopa nazaj proti Velenju; potem ko pripelje iz Velenja kombi delavce, ki delajo popoldne, saj v peskokopu redno obratujemo v

Iz nove žage našega rudnika v Novih Prelogah: Franc KLINAR, žagar gaterist, pri svojem vsakodnevem delu v žagi. Pri RLV je zaposlen 10 let, prej pa je delal v Gorenju; tudi kot žagar, samo pri različnih žagarskih strojih.

dveh izmenah. Le za vračanje delavcev Velenčanov druge izmene z dela nimamo tako urejenega prevoza. Saj popoldne imamo na delu takih delavcev manj in si zato svoj prevoz domov lahko sami ceneje uredijo.

Sicer pa imamo v peskokopu tri delavce kar s Paškega Kozjaka.

Tako naši delavci, kar se tega tiče, nimajo problemov. Tudi za ureditev primerne prehrane naših delavcev med delom imamo možnost. Lahko rečem celo, da naši delavci tudi na splošno – kakšnih posebnih socialnih problemov – nimajo.

R. B.

ČIŠČA – ČIŠČA – ČIŠČA

Iz nič ni nič, ampak zaradi fiksnih stroškov manj kot nič.

Na prhli veji še nikoli ni dozorela hruška.

Dajte mi oporno točko, pa ne bom prestavljal Zemlje – zbežal bom tja!

Moč dela je vsemogočna: lahko koristi ali škodi.

Bolj bomo z glavo bodli skozi steno, bolj nas bo bolela.

Le zabiti ljudje zabijajo žebelj v grčo, vendar se zgodi, da kdo od njih udari mimo.

Kdor se bori za mrtve ideale, nikoli nima uspeha!

Tudi nikjer je nekje, toda ne točno tam, kjer je!

Marjan Lipičnik

IZ PROGRAMA PRIREDITEV PRI KULTURNEM CENTRU IVANA NAPOTNIKA, VELENJE

V soboto, 22. decembra, ob 19.30 v dvorani Glasbene šole Velenje in v nedeljo, 23. decembra, ob 16. uri v cerkvi sv. Mihaela v Šoštanjju

ČEŠKA BOŽIČNA MAŠA – v izvedbi Mešanega pevskega zbora Gorenje z dirigentko Majdo Završnik in simfoničnega orkestra Glasbene šole Velenje z dirigentom Dušanom Lipovškom ter solisti.

Vstopnice so po 100 dinarjev – z običajnim popustom (50 % za šolsko mladino in upokojence).

V soboto, 29. decembra, ob 19.30 v cerkvi sv. Martina v Velenju – Šmartno

BOŽIČNI KONCERT New Swing Quarteta

Vstopnice so po 100 dinarjev. Popusta ni!

Podrobnejše informacije in prodaja vstopnic za prireditve pri Kulturnem centru Ivana Napotnika: Dom kulture Velenje, telefon: 853-574

VČASIH SI ČLOVEK MORA RAZBREMENITI DUŠO

Spomnil se boš dne, ko nas je nekaj bife v Stari tržnici v Velenju zbral ob pivu in smo zabredli v dolgo žolčno prepričevanje drug drugega, kako "šaht" je oziroma ni povsem razklan na ene in druge, in si dal vedeti: "Poznam 'šaht', in če bi jaz bil 'na šahtu' novinar pri glasilu, bi delavcem znal zlesti pod kožo, da bi razkrili za glasilo, kaj jih teži in boli, kaj se jim zdi narobe. In ne, da v glasilu prebiramo tudi toliko mlačnosti, ki nikomur ni v korist."

V odgovor sem ti marsikaj povedal, nič pa dopovedal. In tako sem nazadnje odšel iz bifeja z bremenom na duši, da hočeš, da ti damo besedo v glasilu o tvojih izkušnjah "s šahtom" in tvojem videnju njegove razklanosti na ene in druge.

Upam, da se zdaj, ko naj bi se s tabo pošteno pogovoril za glasilu, ne boš izvijal in boš svojim mislim pustil prost pot.

Pa začniva! Kdo si?

Ljudi v podjetju v takih pogovorih najprej zanima to in ob tem starost, prebivališče, zakonski stan človeka, ki govori za glasilu podjetja, in morebitni njegovi otroci, žena pa delovni staž pri podjetju in poklic. Pač zato, da vedo, z mnenji kakšnega človeka bodo imeli opravka. Torej reciva najprej katero o tem!

"Sem Željko VOGLAR. Rodil sem se leta 1957 v Pesju, v rudarski družini. Kasneje se je naša družina preselila v Velenje in še zdaj stanujem pri starših, v rudniškem četvorčku Šlandrova 18. Sem še samski, in kolikor vem, tudi oče še nisem kakemu otroku.

Pri RLV sem zaposlen od leta 1975, ko sem dokončal poklicno rudarsko šolo – v Velenju, seveda. Po osnovnem poklicu sem torej kvalificirani rudar, kopač. Hotel pa sem postati še jamski nadzornik rudarske stroke. In v prvi polovici osemdesetih let sem tudi obiskoval rudarsko nadzorniško šolo v Velenju, ob kopaškem delu v jami. Vendar nadzorniške šole nisem dokončal, in to v glavnem, zaradi dveh vzrokov. Prvi je bil poškodba očesa v jami, ki pa štejem nekorekten odnos tedanjega vodje Jame Škale, v kateri sem zaradi nesreče pri delu postal invalid, do mene in moje želje, da bi nadzorniško šolo končal kljub temu, da sem postal invalid, nesposoben za delo znotraj jame. Pravzaprav pa ta problem ne bi bil tako odločilen za prekinitve mojega nadaljnega šolanja, če se ne bi razlezel še na predavateljce v šoli, ki so v njej imeli največ besede."

Drugi skupek vprašanji!

Tvoje delovno mesto zdaj, neposredni vodja in drugi tvoji vodje – upam, da jih nimaš cel kup – ter tvoje zadovoljstvo z ljudmi v podjetju, ki ti smejo ukazovati?

"Moje zdajšnje delovno mesto je: opravljanje kurirskih del – po rudniku, pred razpustom sestavljene organizacije REK Velenje pa sem ta dela opravljal po vsej sestavljeni organizaciji.

To so slabo plačana dela. In če ne bi dobival nadomestila osebnega dohodka, ki mi gre kot delovnemu invalidu, zaposlenemu po nastanku invalidnosti na slabše vrednotenem delov-

nem mestu, bi še kot samec težko izhajal. Kurirska dela so namreč zunajjamska in po zdajšnjem analitičnem vrednotenju zahtevnosti teh del in nalog v RLV uvrščena komaj v 23. skupino, torej na rep lestvice vrednotenja zunajjamskih del in nalog, saj zadnja na tej lestvici je 24. skupina.

Kurirska dela opravljam od leta 1983 dalje, prej pa sem po zdravstveni rehabilitaciji po poškodbi očesa, in še med njo, opravljal najraznovrstnejša zunajjamska dela. Bil sem, recimo, pometać na Jašku Skale. Opravljal sem pomožna dela pri spravilu materiala po jamskem vozno-izvoznem jašku v Starih Prelogah. Pa težaška zunajjamska dela. In še pri izdelovanju rudarskih čevljev v rudniški delavnici za izdelavo zaščitnih sredstev sem bil nekaj časa zaposlen. Zdajšnja moja zaposlitev je kar zanimiva v primerjavi z nekaterimi mojimi zunajjamskimi pred njo.

Vsak delovni dan ob šestih zjutraj se kurirji – dokler je še obstajal REK Velenje, nas je bilo tudi že osem, zdaj, samo rudniških, pa nas je pol manj – izpred Stare tržnice v Velenju odpeljemo s kombijem, ki vozi nas kururje, na velensko pošto. Na njej dvignemo že dosegljivi del po zadnjem dvigu prejšnjega dne prišle pošte za RLV. Ta del vsebuje kakšnih 10 kil pisemskih pošiljk; vseh paketiranih pošiljk pa prispe za nas kad dan tudi čez 100 kil. S prvič dvignjeno pošto se odpravimo na Jašek Škale, kjer dvignemo dežurne knjige Jamske mehanizacije na tem področju rudnika. Nato se z vsem naloženim odpravimo v Nove Preloge, kjer vse pripeljano sortiramo za dostavo naslovnikom. Med dostavljanjem sortirane pošte naslovnikom po poslovnih prostori v Novih Prelogah tudi zbiramo v njih pripravljeno pošto in se zatem z njo odpravimo s kombijem za svojim delom zopet proti velenjski pošti. Tam pa se za nas začne podoben delovni cikel kot zjutraj. In za njih imamo vsak dan še dva takšna ciklusa.

Okrog 13.45 običajno delo končamo. Med sabo se dobro razumemo. In tudi z vodjo splošno-pravne službe RLV, v katero spadamo, diplomiranim pravnikom Valterjem Končanom.

Večkrat nas tudi ni vseh štirih na delu, ker smo jamski delovni invalidi in zato koga zaradi zdravstvenih vzrokov ni. In takrat si delo med sabo složno razdelimo.

Zgodi se tudi, da kdaj kdo ne dobi kakšne poštno pošiljke v normalnem času ali pa sploh ne, in smo zato kritizirani. Vendar le malokrat upravičeno. Saj ponavadi se izkaže, da je krivec za založeno ali zgubljeno pošiljko nekdo drug."

Zdaj pa se lotiva seciranja tvojega zadovoljstva z delovnim razmerjem in tvojim – in mojim – podjetjem delodajalcem.

– Ali delo, ki ga zdaj opravljaš, ustreza tvojim poklicnim željam in usposobljenosti?

"Nikakor ne, a možnosti v RLV za drugo zaposlitev zame ni.

Zdajšnja moja zaposlitev mi sploh ne ustreza. Že zaradi tega ne, ker nikoli ni bil moj cilj zaposlitev zunaj jame."

– Ureditev delovnega časa ter pravic do letnega dopusta in različnih drugih odsotnosti od dela za delavce v podjetju in tvoje izkušnje z ureditvijo tega?

"Jaz sem zadovoljen z obojimi."

– Varstvo delavcev posebnih kategorij v podjetju (invalidov, mater z otrokom malčkom ali prizadetim otrokom, na pri-

mer) – kaj meniš o njem?

"Glede na to, kako je to varstvo urejeno marsikje drugod, je po mojem mišljenju v RLV solidno urejeno."

– Tvoje zadovoljstvo z obveščenostjo o ugotavljanju presežka delovne sile v podjetju – in tvoji morebitni strahovi glede ugotavljanja odvečnih delavcev?

"Navadni delavci smo o tem slabo obveščeni. Ugotavljamo pa, da se vodstvo podjetja pri tem človeško obnaša. Seveda pa se tudi jaz bojim, da bi postal podjetju odvečen; kot vsi drugi navadni, nevodstveni in nevodilni delavci v RLV ali vsaj večina njih!"

– Varstvo pravic za delavce v podjetju – kakšno se ti zdi?

"Doslje je bilo sorazmerno dobro. Upam pa, da bodo tudi nove oblasti poskrbele za takšno zakonodajo, da ga bo mogoče primerno urediti."

– Tvoje možnosti izobraževanja ob delu ali zunaj njega?

"Osebnostno zdaj nimam nobenih ambicij, da bi se ob delu ali zunaj njega še naprej izobraževal. Drugače pa so možnosti delavcev v RLV za to kar dobre."

– Kaj meniš o delitvi osebnih dohodkov v podjetju po zahtevnosti, potrebnosti, uspešnosti dela in po življenjskih stroških delavcev?

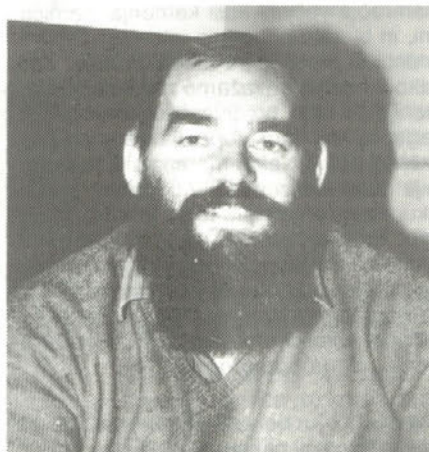
"Upam, da bo počasi prišel čas, ko bo delavec tudi povsod pri nas plačan po delu, ki ga res opravi, in po tem, kako ga opravi.

Precej pritožb delavcev RLV, ki opravljajo zunajjamska zahtevna fizična dela, slišim čez plačo in sploh čez ureditev vrednotenja njihovega dela.

Seveda pa povsod denarja najprej zmanjka, ko bi bilo treba bolje nagraditi take delavce."

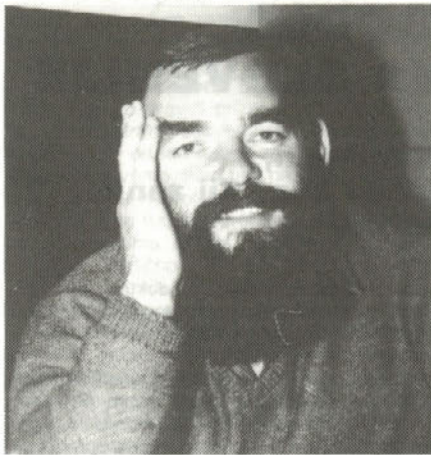
– Posebne in tradicionalne stimulacije in nagrade za delavce v podjetju; recimo posebna izplačila osebnih dohodkov ob 3. juliju ali novem letu in na primer nagrade za inovacijsko, ustvarjalno opravljanje dela, nadpovprečno kvaliteto opravljenega dela, predčasno opravljenega dela, posebej obsežno opravljenega dela – kako je iz tvojega vidika vse to urejeno v podjetju?

"Kar se tiče tradicionalnih nagrad za delavce v RLV, menim, da so glede na materialne možnosti RLV še kar dobro urejene. Stimulacije in nagrade za drugo omenjeno pa, kolikor vem, niso. Vsaj sistematično ne; tako, da bi si vsi, tudi zunajproizvodni delavci, hočeš nočeš prizadevali za povečanje svoje storilnosti, uspešnosti in discipline pri delu."

Željkov obraz 1

Željkov obraz 2

Svoj čas – ko sem še delal v jami – je bila na primer nekakšna nagrada za predčasno opravljeno delo predčasno prenehanje dela. Vendar iz jame predčasno nismo smeli odditi in smo, medtem ko nam ni bilo več treba delati, čekali v kakem kotu jame; največ o babah. Pač čenče in medsebojno zafrkavanje – prej pa divjanje pri delu, da smo ga čimprej opravili. Res neumno – še poškodoval se je marsikdaj kdo zaradi hitenja z delom, da bi potem lahko prej nehali delati in pred odhodom iz jame kje sedli in čenčali!

Vem pa, da je v našem podjetju še kar urejeno področje inovacij. Le nagrade zanje so, kot slišim in berem izjave naših delavcev racionalizatorjev, bolj simbolične.

Sicer pa bi se za prej omenjene spodbude in nagrade morali dogovarjati delavci znotraj delovnih skupin sami; ali vsaj tako bi to moralo biti zastavljeno.

– Kaj misliš o upravičenosti podjetja, kakršno je naše, do dobička?

“O tem najbrž za vso našo energetiko, v kakršnem gospodarskem položaju v glavnem po zaslugi oblasti prej in malo tudi sedaj je, še vrhunski ekonomski strokovnjaki ne bi znali kaj jasne povedati.”

– Tvoje gledanje na ureditev dodatkov k osebnim dohodkom v podjetju (na primer jamskega dodatka, dodatkov za izmensko delo, delo v deljenem delovnem času, za dežurstvo, nadurno delo) in na nadomestila osebnih dohodkov?

“Mislim, da so za upravičena tovrstni dodatki urejeni; nekateri pa še za kakšnega neupravičena.”

Samo boleznine bi morale biti večje; vsaj 90 % plače, ki bi jo delavec dobil za dni bolniškega dopusta, če ne bi bil bolan, bi morale znašati!”

– Ureditev solidarnostnih pomoči za delavce v podjetju (prek blagajne vzajemne pomoči in drugih tovrstnih pomoči), prispevka za letni oddih in organizacija letovanj – kaj bi o tem pripomnil? Pa o omogočanju preventivnega zdravstvenega varstva, klimatskega zdravljenja, kulturnega življenja, rekreacije delavcem v podjetju? In kaj meniš še o ureditvi dnevnice, kilometrine, upoštevanja ločenega življenja delavcev pa organizaciji prehrane med delom?

– Pa disciplinska in materialna odgovornost za opravljanje delovnih obveznosti – kaj misliš, smo delavci v podjetju glede njiju enakopravni?

“Formalno so pomoči omenjene vrste dobro urejene. Samo nekateri kakšno dobijo po nepotrebnem; dobljeno posojilo pri blagajni vza-

jemne pomoči, recimo, porabijo celo za pijančevanje.

Kar zadeva prispevek za letni oddih, pa bi za takšne delavce, kot sem jaz – brez družine in otrok, bilo bolje, da bi bil ves izplačan. In program organiziranih letovanj bi moral biti še bolj obsežen – z večjo ponudbo prostih mest za kraje letovanja, za katere je med delavci v podjetju največ povpraševanja; in po krajih letovanja tudi raznovrstnejši kot do zdaj.

Najboljše se po mojem mnenju počutimo delavci RLV v svojem počitniškem domu v Fiesi, in to tudi zaradi tega, ker je pri njem že veliko možnosti za športno rekreacijo.

Na splošno pa smo delavci RLV z organizacijo letovanj lahko zadovoljni; kot tudi z organizacijo delavske športne in zdravstvene preventivne rekreacije. Tudi organizacija in kakovost malic za nas sta se izboljšali glede na to, kakšni sta bili.

Glede kilometrine, dnevnice in drugega omenjenega pa mislim: kar komu pripada, naj dobi!

Kršitev! Doslej se je marsikomu v podjetju kakšna kršitev delovnih obveznosti ali materialna škoda, ki jo je namenoma ali iz malomarnosti povzročil podjetju, spregledala.

To po mojem ni bilo prav. V bodoče bomo morali, kar se tega tiče, bolj dosledno spoštovati zakon in dogovorjeno v internem pravilniku ali kje druge.”

Vse to, kar sva zdaj imela v precepu, in še več, naj bi urejala naša panožna kolektivna pogodba, ki pa še ni sklenjena. Za to pogajanja še kar potekajo. Se ti to zdi prav?

“Pri tem se vidi, da smo pač še v balkanizmu.”

Še posebno veliko – si rekel – bi za glasilo želel povedati o obveščanju v podjetju, sploh pa o reševanju prošnji in pritožb delavcev v njem in dajanju odgovorov na njihova vprašanja. Torej se lotiva obiranja še te kosti!

“Obveščanje delavcev v RLV je sicer obširno in tudi sredstev internega obveščanja imamo dosti. A nekatere objavljene informacije so preveč splošne in premalo dostopne, dojemljive za veliko večino delavcev. Med vrsticami pač vsi ne znajo brati ali dojeti zavito povedano informacijo.

Prav tudi ni, da recimo v Informacijah tajništva organov upravljanja in sindikata podjetja preberemo, da naj bi plačo dobili takrat in takrat, pa jo potem dobimo pozneje.

O vsem, kar delavce predvsem zanima, naj se vodstvo, sindikat in morda še delavski svet podjetja dokončno dogovorijo, potem pa poskrbijo za izdajo primerne obvestila. Tako mnenje slišim dan na dan med delavci v podjetju. Glasilo Rudar oziroma prej še Informator pa je bolj splošnega pomena za podjetje in kot takšno dobro. Kar sem takrat v bifeju o njem povedal, sem pač povedal – v debatiranju ob pivu.

Glede izpolnjevanja mojih želj, prošnji in pritožb v podjetju pa zdaj nimam pripomb. Imel pa sem jih in težave zaradi njih. A o tem sem že govoril.”

Tvoje zadovoljstvo z organizacijo, delovanjem, učinkovitostjo sindikata, delavskih svetov, poslovnih delavcev in strokovnih služb v podjetju?

“Nisem član nobenega sindikata, ker sem ob nastajanju različnih novih sindikatov bil v dveh glede tega, kateri naj bi bil res pravi sindikat – delavska organizacija, ki bi res štela

delavca. Možnost pa še obstaja, da se vključim v kakšen sindikat; že zaradi nekaterih materialnih ugodnosti.

Delavski sveti?

Če bi bili učinkoviti, bi gospodarski položaj podjetja bil stabilen. Pravzaprav pa to velja tudi za sindikat podjetja in njegove poslovodne delavce...

Navznoter že imajo vpliv, navzven pa ne dovolj. Vendar našim glavnim poslovodnim delavcem delavci v podjetju še kar zaupamo.

Strokovne službe pa se bodo bojda zdaj precej reorganizirale, kako uspešno, pa bomo še videli. A jaz osebno znotraj njih tudi zdaj nimam problemov.”

Stranke – strankarstvo. Oblasti – skupščinske, njihove izvršne, sodne. Pa zdaj tudi predlog plebiscita za Republiko Slovenijo. Vse to ti tudi ne da miru. Zakaj?

“Strankarstvo je bilo pri nas nujno potrebno. Posledice tako dolgega enostrankarskega političnega sistema se poznajo povsod. Tako mislim jaz – kot delavec in član Stranke demokratske preнове.

Nove oblasti?

Med sabo še niso usklajene, ali drugače rečeno, pravic, odgovornosti in obveznosti si še niso dovolj razmejile. Upajmo, da bodo to kmalu storile in tako, da bo vsakemu človeku pri nas omogočeno dostojno življenje, če si ga zasluži.

Plebiscit?

Moje osebno mišljenje je: naj se izvede tako, kot je obrazložil predsednik republiškega predsedstva. Ker drugače bomo ostali še brez predsednika republiškega predsedstva, saj tako je dal vedeti.”

S čim pa se vsaj začasno rešuješ iz vsega, kar te dan na dan razburja?

“Gradim si hišo. Takšno navadno delavsko družinsko – v Doliču. Že okrog leto dni. In če bodo časi za graditev takšni, kot so zdaj, in mi podjetje ali kdo drug ne bo dal kakega kredita, jo bom deset let že gradil. Če se bo vse skupaj obrnilo še na slabše, kar pa se po vseh znakih lahko zgodi, bom pa hišo kar nehaj graditi.

Precej mi prosti čas zapolnjuje tudi balinanje. Sem član Balinarskega kluba RLV. Poleg tega sem predsednik Šaleške območne balinarske zveze, ki združuje balinarje trboveljskega, rogaškega, žalskega in velenjskega področja – skupno kakšnih 500 aktivnih balinarjev.

Imamo celo vrsto tekmovanj; v območni balinarski ligi in turnirje ob raznih gostinstvo-turističnih ali druge vrste praznikih. Tudi ob 3. juliju imamo v Velenju balinarji svoj turnir.

Sem pa tudi med tistimi, ki kdaj pa kdaj radi užijejo malo gostilniškega življenja in razpoloženja. In malo povasovat tudi kdaj kam grem. Sodelujem tudi pri nekaterih naših delavskih športnih igrah. Aktiven sem tudi pri športu in rekreaciji Društva invalidov Velenje.

Tako imam torej kar nekaj opor, ki me rešujejo iz razburjanja in slabe volje zaradi vsega okrog nas, kar nas jezi.

Božič – novo leto?

Ne bom nič rekel o njiju, ker niti prav vem več ne, kaj bi sploh še praznoval. A to pravim tako, bolj za šalo, ker novo leto bom praznoval. Kje in s kom, pa je še vse v ‘božjih’ rokah. Verjetno v družbi ljudi, ki so mi najbolj blizu.”

Srečno novo leto – rudarji, kar vas poznam, in drugi v podjetju, ki se srečavamo, pa se ob novem letu mogoče ne bomo!”

ZA MALO HAHA

- Kako je kaj v službi?
- Ne vprašuj! Šef nas goni, da delamo za štiri!
- Reveži!
- No, sreča, da nas je osem!

NERAZUMLJIVO

Čudim se disciplinski komisiji našega podjetja, ker žene takega hudiča zato, ker sem hodil med šihom v gostilno, ko pa sem vendar vedno pazil, da nisem hodil v isto kot šefi.

PRED BIFEJEM

- Greš na malo pivo?
- Ne, ne mešam pijač.
- Kaj si pa prej pil?
- Veliko pivo.

Kakšna krivica! Kadar sem jaz bolan, mi očita jo, da sem pijan. Če pa je šef pijan, pravijo, da je bolan.

"Za take laži bi pa vi morali stati pred precej bolj neumno disciplinsko komisijo, da vam bi verjela!"

"Saj je pri nas ni!"

Štirje beže pred pretepačem in nekdo jim zakliče:

- Zakaj štirje bežite pred enim?
- Ker ne vemo, koga se bo lotil! odvrne najhitrejši.

"Tovariš zdravnik, v spanju govorim!"

"Ali to moti vašo ženo?"

"Ne, saj nisem poročen."

"Zakaj pa ste potem zaskrbljeni?"

"Kolegi v pisarni se mi smejiyo."

"Dragi moj, vi bi se morali na vsak način ukvarjati s kakšnim športom," svetuje zdravnik. "Saj se, gospod doktor, vsak dan se borim za svojo eksistenco."

- Prejšnji teden sem bila srečna, ker nisi nič pil. Danes si pa spet prišel pijan domov.
- Ja, ženska, ta teden sem pa jaz na vrsti, da bom srečen.
- Ali veš, da obstaja aparaturna, s katero se dá ugotoviti, ali lažeš?
- Nič novega. S takšno aparaturo sem poročen že 20 let!

Kaj vprašajo Nemka, Francozinja in Rusinja ljubčka po prvi ljubezenski noči?

Nemka (užaljeno): "Hans, si dobro spal?"

Francozinja (sramežljivo): "Jean, sem bila dobra?"

Rusinja (z globokim altom): "Igor, si še živ?"

V javno stranišče priteče moški, poskuša odpreti vrata, pa so vse kabine zasedene.

Zaječi:

"Ljudje, pohitite, drisko imam!"

Pa se zasliši izza nekih vrat: "Jooooo, si ti srečen čloooooovek!"

Med poročno nočjo:

- Janez, kaj je tebi na meni najbolj všeč?
- Jaz, Micka.

Obsojenec sedi privezan na električnem stolu in k njemu pristopi direktor zapora in ga vpraša, ali ima kakšno zadnjo željo.

"Da, prosim, da če bi me držali za roko," iztisne skozi zobe obsojenec.

Miličnik ustavi pijanega voznika:

- Tovariš, pihali boste!
- Ne, hk, bruhal bom!

KOLEKTIVNA POGODBA PREMOGOVNIŠTVA SLOVENIJE

Pogovor o njej s Franjem Mažgonom, predstavnikom RLV v pogajalski komisiji zanjo in vodjem te pogajalske komisije

Rudar: V RVL vodstvo sindikata meni, da so delavci v podjetju informirani o pripravi in vključeni v pripravo panožne kolektivne pogodbe. Kljub temu bi vas vprašali, kaj je to pravzaprav panožna kolektivna pogodba in s kom bo sklenjena?

Franjo MAŽGON: No, da so delavci RLV zares, vsaj kar se mene tiče, dovolj informirani o pripravi ali vključeni v pripravo te pogodbe, ne bi mogel trditi. Vsekakor pa v primerjavi z delavci drugih podjetij v premo govništvu ali drugih panog v Sloveniji vedno o vsebini, vzrokih in posledicah teh novih pogodbenih relacij v povprečju mnogo več. Prav gotovo pa ne bo tega znanja nikoli dovolj, kot tudi nikoli preveč informacij. Gre za povsem nov delovno-pravni instrument v naši praksi, ki se je v razvitih državah po svetu v preteklih desetletjih neverjetno uveljavil. Za kaj, povedano na kratko in zelo poenostavljeno, gre?

Kolektivna pogodba je tako kot vsako drugo pogodbeno razmerje posel, s katerim se ustanavljajo, ali prenehajo ali se spremenijo dogovorjene pravice, obveznosti in odgovornosti; skratka, zlasti pravno-ekonomska ali pa tudi druga razmerja. Pogodba je torej odgovorno dejanje dveh ali več pravnih oseb, pri katerem se prekrivata interesa ponudbe in povpraševanja, oziroma se ujemajo volje strank; to je v našem primeru Republiškega sekretariata za energetiko Slovenije in Sindikata dejavnosti energetike Slovenije. Ta naša pogodba je torej dvostranska, zato obe stranki ali pogodbeni partnerja nosita enake pravice in obveznosti. Če jih en partner ne izpolnjuje, jih tudi drugi ni dolžan ali pa v skladu z določbami lahko zahteva njihovo izpolnjevanje, oziroma celo lahko pogodbo razdre z vsemi posledicami. Ali na kratko povedano, s spoštovanjem dogovorjene vsebine se zagotavlja socialni mir oziroma izogib stavk ter incidentov, in nasprotno. Po tuji praksi je lahko tudi nepodpisana pogodba ali subjektivno zavlačevanje s podpisom pogodbe dovolj utemeljen razlog, da sindikat kot partner lahko zagrozi s tako ali drugačno metodo pritiska ali celo stavko.

Kolektivna pogodba je skratka vedno rezultat dogovora med partnerjema, ki si medsebojno priznavata enakopravnost, avtoriteto in legaliteto. V njej so seveda dopuščene tudi možne konfliktna napetosti med medsebojnimi zahtevami.

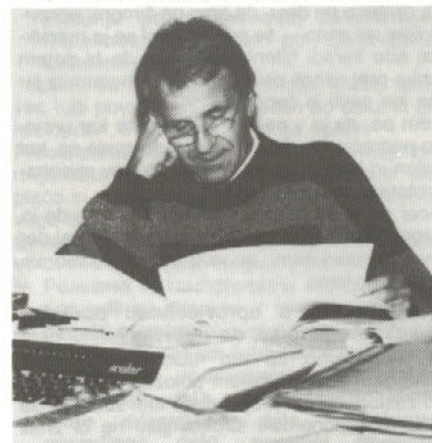
Zato sta se partnerja naše premo govniške pogodbe dogovorila za tale medsebojni kompromis, in sicer, da se:

1. priznavata tržno gospodarjenje, vključno z zaposlovanjem, in zakonita moč upravljanja,
2. priznava sindikatu in sindikalnim zastopnikom izključna pravica do zastopanja in posredovanja,
3. priznava oziroma omogoči celovit sistem socialne zaščite in
4. da se čimbolj institucionalizira sodelovanja partnerjev v procesu vseh določitev, katerih vsebina je določena v kolektivni pogodbi.

S takšnim demokratsko dogovorjenim kompromisom ali sporazumom se skratka ponuja

socialni mir in povečanje produktivnosti v zameno za povečanje življenjske ravni zaposlenih, čim večjo polno zaposlitev in socialno varnost.

V tej prvi, začetni kolektivni pogodbi premo govništva Slovenije – glede na to, da sta v njej zajeti le podjetji RLV in Rudniki rjavega premoga Slovenije, zelo konkretno opredeljujemo pravne obveznosti in odgovornosti partnerjev na področju medsebojnih obligacij in odnosov do pogodbe, dalje, delovna razmerja, celovite osebne dohodke, z dodatki in nadomestili, prejemke iz neposredne skupne porabe, materialne stroške, mesto in vlogo sindikata v podjetju, obveščanje in soupravljanje v podjetju in podobno. Ze doslej pa se mi je na-

"Nova pravila igre!"

brala cela vrsta vsebinskih pobud oziroma idej, kaj naj bi se na primer v pogodbo za 1992. leto še dodatno vključilo. Naš pogajalski dogovor s sekretariatom za energetiko je, da v bodoče letno veljavne pogodbe vključimo vso in vsakršno vsebino, ki zakonsko ne bo izrecno prepovedana ali bo sporazumno dogovorjena med pogodbenima partnerjema. Zato naj izkoristim to priložnost, da vse zaposlene povabim, da nam posredujejo kakršne koli ideje o novi, dodatni pogodbeni vsebini.

RUDAR: Pogajanja z energetskim "ministrstvom" so v sklepi fazi. Predvidevamo, da je večji del predloga, ki so ga pripravili premo govniški sindikalisti, sprejet. O katerih konkretnih postavkah še ni soglasja?

Franjo MAŽGON: Neposredna pogajanja z energetskim sekretariatom so pravzaprav ravno sedaj pred najbolj kritično fazo. Dokaj ugodno za zaposlene smo že spravili "pod streho" medsebojne pogodbenne obligacije in celoten normativni del s področja delovnih razmerij. Pred nami pa je tako imenovani tarifni del, v katerega spadajo celoviti osebni prejemki, in preostali del pogodbenne vsebine, o katerem pa se verjetno ne bo tako težko dogovoriti. Na že dogovorjeno vsebino se praviloma ne bomo več vračali. Praviloma pravno

zato, ker se na primer še nismo dokončno dogovorili za datum uveljavitve pogodbe, ker preprosto ne vemo, kdaj bomo delo dokončali, ipd.

Od tod naprej utegnejo biti pogajanja mnogo težja. Kar po pravici priznam, da nas je vse kar precej strah odgovornosti. Enostravno povedano, gre od tod naprej za finančne oblige, ki, kot vemo, niso bile nikoli do kraja dogovorjene tako, kot bi morale biti. Globalno gledano je to največji problem, zato se v tem razgovoru nima smisla spuščati v parcialne določbe. Taktično tudi ne bi bilo dobro odkrivati vseh "skritih kart", kar se je tako zelo slabo izkazalo ob nedavni stavki zasavskih rudarjev. Ni namreč dobro ustvarjati praznega prostora zaradi morebitnih nasprotnih, separatnih pritiskov. V pogodbi opredeljeni varnostni oziroma vrednostni mehanizmi, kot so nominalne vrednosti, eskalacijska oziroma valorizacijska stopnja, doslej priborjena razmerja in podobno, bodo verjetno za nasprotnega partnerja vprašljivi. Tu so morda apiorna soglasja najmanj verjetna. Ali pa tudi ne?

RUDAR: Kolektivna pogodba naj bi formalno začela veljati s prvim januarjem 1991. Kdaj pa dejanske spremembe in kakšne konkretno lahko pričakujemo, predvsem glede materialnega položaja in varstva pravic zaposlenih?

Franjo MAŽGON: Da gre za resen in obojestransko obligatoren posel, najbolje ilustrira razprava na uvodnem sestanku pogajalske ekipe.

Oba pogajalska partnerja se zavedata, da ta naša pogodba zelo konkretno opredeljuje vse ali vsaj večino temeljnih pravic, obveznosti in odgovornosti zaposlenih, ki izvirajo iz dela. S to pogodbo se določa sistem, oziroma s kakšnimi pravicami in obveznostmi — za kakšno ceno — zaposleni "prodajamo" svoje delo in rezultat dela "lastniku". Ta pa naj bi se s podpisom te pogodbe oblikiral, zavezal, da bo to "ceno" spoštoval in zagotavljal nemoten dotok sredstev vsaj v času veljavnosti kolektivne pogodbe.

Nič čudnega torej, da se je zaradi ekonomsko-političnih razmer, kakršne so ravno sedaj, prav sekretariat za energetiko sprva "ustrušil" teh obveznosti.

Tudi nedavna stavka zasavskih rudarjev je še dodatno zaostri pozornost sekretariata do teksta pogodbe.

Prav zaradi teh in še nekaterih drugih razlogov ter v skladu s poslovnikom pogajalske komisije ne morem zagotoviti, da bo pogodba podpisana, registrirana in uveljavljena že 1. januarja 1991. Naše želje in ravnanja ter zahteve gredo v to smer, da se predloženi tekst s čim manjšimi spremembami uveljavi čimprej, saj bo ta pogodba v podjetjih po uveljavitvi tudi neposredno uporabljiva in tudi iztočljiva.

Ob tem posebej opozarjam, da smo že v prvih izhodiščih pogodbene vsebine zastavili nekaj temeljnih pravic, od katerih ne smemo odstopiti in tudi ne bomo odstopili. Najpomembnejše pravilo, ki ga dosledno spoštujemo tudi v pogajalskem dialogu, je zagotovilo, da v nobenem delu vsebine ne morejo biti pravice določene manj ugodno, kot so nam bile zagotovljene doslej. Glede varstva pravic pa velja omeniti, da bo uveljavljeno vsebino mogoče neposredno izboljšati, če bo seveda prišlo do izvedbenih kršitev. Prav v povezavi s tem bo zanimivo spremljati pravno prakso.

RUDAR: Povejte preprosto, zakaj delavca naj, ne bi bilo strah ob prehodu na ta "nova pravila igre"?

Franjo MAŽGON: Če bo obojestransko podpisana in uveljavljena pogodba v praksi zaživel z dogovorjenimi pravicami, obvez-

nostmi in odgovornostmi, zares ne vidim razlogov za kakršen koli strah. V določbah je dovolj resnih obojestranskih varovalnih mehanizmov in le spoštovati jih bo treba, pa bo zadeva stekla.

Naj vas še jaz vprašam, ali smo bili vsaj v tem letu z obstoječimi "pravili igre" vsi zadovoljni. S tem mislim tudi na vodstvo podjetja. Po mojem mnenju nas mora biti mnogo bolj strah prav tistih pravil, ko delavec ne ve, kdaj in kakšna bo plača, kdaj se bo mimo kriterijev pojavil v vlogi presežka, in podobno. Naj še drugače vprašam! Ali smo bili z dosedanjimi sporazumi, pravilniki itd. vsi zadovoljni? Mirno lahko rečem, da je dosedanji sistem deloval na način "kadija toži, kadija sodi". Naš energetski sistem je lahko posamezne določbe po volji "najmočnejšega" poljubno spreminjal praktično od seje do seje posameznega organa.

Osebnost sem prepričan, da je vsako pogodbeno razmerje, od nivoja republike do podjetja, sodobnejše in obojestransko obligatornejše, zavezujoče. Z dosedanjimi splošnimi akti, kot enostranskimi akti organa upravljanja, to je delavskega sveta, naj bi bodoče urejali le tista vprašanja, ki že po svoji naravi ali zakonu ne morejo biti predmet dvostranskega dogovaranja oziroma pogajanja; taka vprašanja so na primer organizacija dela, sistematizacija, vrednotenje dela, varstvo pri delu, finančno poslovanje in podobno. Takoj ko v dvostranskem razmerju med delavcem in "oblastjo" ali podjetjem neka pravica ene stranke hkrati pomeni dolžnost druge stranke, in nasprotno, s slej ko prej treba vsebinsko in način uresničevanja razmerja urejati na pogodbeni način. Kako bomo pri tem uspešni, pa je seveda odvisno od avtoritete in legitimitete pogajalskih nosilcev, oziroma v našem primeru, sindikata in "delodajalcev".

No, druga dilema je v konkretni praktični operacionalizaciji določil te panožne pogodbe na podjetniškem nivoju. Za kakršnokoli neskladje na tem nivoju ne sme in tudi ne more biti kriva panožna pogodba, ampak zgolj naši interni "mimohodi". Da bi bilo takih neskladij čimmanj, smo se že v začetku dogovorili, da bomo to pogodbo sproti gradili v sodelovanju z vodstvi sindikatov in vodstvi poslovanja podjetij. Tak pristop je bil očitno zelo smiseln, saj smo se tako že vnaprej otesli verjetno kar precej nadležnega prilagajanja obeh sistemov in interesov.

Ta "nova pravila igre" so za vse nas zares nova, saj odpirajo povsem drugačne relacije v medsebojnih razmerjih, kot smo jih bili vajeni doslej. Še lep čas pa se bomo verjetno vsi prilagajali in priučevali temu pogajalskemu sistemu. Vendar osebno sem prepričan, da se bomo za tisto pravo fiziognomijo pogodbe s kolikor toliko stabilno vsebino lahko pohvalili šele čez nekaj let.

ODŠLI SO V POKOJ

Franc GLAŽER, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 28. januarja 1938 v Spodnjem Doliču. Poročen z Evo, rojeno Orter. Od 4. marca 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Maja 1975 je bil premeščen v Steber 8. oktobra 1975 v Jamo vzhod in leta 1986 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Rudolf PUSTATIČNIK, upokojen 15. oktobra

Rojen je bil 13. aprila 1941 v Plešivcu pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Javornik.

Od 17. avgusta 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1979 je bil premeščen v Jamo Škale, februarja 1984 v Jamo Preloge, aprila 1984 v Izobraževanje in leta 1990 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1984 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1967 za kvalificiranega kopača in leta 1979 še izpit za strelca v metanskih jamah.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik za vestno in vztrajno delo v RLV.

Sulejman HUSELJA, upokojen 19. oktobra

Rojen je bil 5. aprila 1942 v Stenjaku pri Tesliču v BiH. Poročen z Melvo, rojeno Turkeš.

Od 3. februarja 1976 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami Škale. Leta 1984 je bil premeščen v Jamo Pesje, januarja 1985 v Jamo Škale, februarja 1985 v Izobraževanje in junija 1985 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Rudolf CEROVEČKI, upokojen 25. oktobra

Rojen je bil 20. julija 1941 v Radoboju pri Krapini na Hrvaškem. Poročen z Marijo, rojeno Bajcer.

Od 19. novembra 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani strojni ključavničar pri jamski mehanizaciji v Jami zahod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc BASTL, upokojen 1. novembra

Rojen je bil 30. oktobra 1931 v Bočni pri Mozirju. Poročen z Ljudmilo, rojeno Grmelj.

Od 13. marca 1979 je neprekinjeno delal v organizacijah, združenih v bivši REK Velenje. Zaposlil se je kot varnostnik v Zavarovanju (izšolal pa se je za veterinarskega tehnika).

Letos julija je bil premeščen v Strokovne službe RLV in delal v njih do upokojitve.

Ana LAH, upokojena, 7. decembra

Rojena je bila 15. julija 1932 v Razborju pri Slovenj Gradcu.

Od 30. aprila 1960 je neprekinjeno delala v RLV. Zaposlila se je kot čistilka in vse do upokojitve bila zaposlena pri čiščenju prostorov v poslovnih stavbah RLV; večinoma kot skupinovodja čistilk.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Pripravila Suzana ZUPAN

